

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

6. Stoliditas juvenum in delectu bonorum & malorum. Arrogantia
feminarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

lenæ germana soror videri potuit Cleopatra, Ptolomæi Auletæ, Ægyptiorum Regis filia, quæ amoribus suis, præter alios multos, C. Julium Cæsarem, quantum virum! & M. Antonium, bello quondam inclytum, turpissimè irretivit: parùmque abfuit, quin Octavianum Cæsarem ipsum, orbis victoriam, suis lenociniis cepisset. De ea nobilis scriptor: Vita tota Cleopatræ, theatrum quoddam libidinum, & propter has, atrociorum quoque domesticorum, crudelitatis, bellorum, ac tumultuum fuit. Joan. Bissel. Decad. 4. Part. 3. ubi pluribus graphicè depingit femina tam pulchræ, quàm sceleratæ nequitias.

V. (e) Paridis mollities me admonet, ut hoc genus juvenculos, delicatos, effeminatos, semiviros paulò vivaciore colore exprimam. Horum igitur officium, & totum est negotium, crispare calamistro crines, ventilarè cinnos, aut cincinnos factitios humeris infundere, caput odorato pulvere conspergere, succussu humerorum annuere & abnuere, pedibus solo allisis obsequium deferre, arcuatis brachiis & cavis manuum volis, sed inanibus, salutationes peragere, moschum redolere, emissitios oculos in facies formosiores vibrare, vernilibus jocis honestas aures vulnerare, ligulis ornare pileum, calcos rosis futilibus, gladiolum cum ferrico capulo appendere lateri, follicante carbaso manicas inflare, noctu fidibus personare plateas, cantare ad limina, clandestina tentare colloquia, puellarum pudicitia insidiari, furtiva rapere oscula, ad modulos musicos agitare pedes, indulgere genio, evacuare pocula, lustrare alcâ, tempus otio transmittere, in multam lucem stertere, speculum de forma sæpe consulere, velle conspici, & alteri placere sexui, etiam citharæcedum agere, & Fescennina canere, mulieribus assidere, fabellis & flabellis earum blanditias captare, fila ducentibus, acus lini de sinu excutere, & id unum laborare, ut iis se amabiles similitudine morum faciant, seducantque, ac seducantur.

VI. (f) Sed ad Paridem. Hæc tot, tantarumque calamitatum inundatio unde profluxit, nisi ex stolido judicio, quò juvenis inconsultus & lascivus *Sapientia*, quam Pallas obtulerat, pravas Veneris illecebras anteposuit? Quid hoc iudice dementius? Si Palladi, uti par erat, primas addidisset; incomparabile donum, sapientiam, hoc est, rerum divinarum & humanarum scientiam, cognitionemque adeptus fuisset. Quid autem majus hoc munere? Sapientissimus mortalium testatur. *Melior est sapientia cunctis pretiosissimis, & omne desiderabile ei non potest comparari.* Prov. 8. Forma brevi deflorescit: Honores fluctuant ad arbitrium popularis

M m m 2

(e) Mollities juvenum, (f) Stoliditas juvenum in delectu bonorum ac majorum.

popularis auræ ; Divitiæ vi, furtove rapiuntur : Sola sapientia eripi non potest, quavis fortuna superior. *Gloriam sapientes possidebunt.* Prov. 3. Vice versa stulti infamiam, qualem Paris subiit, qui velut noctua de die cæcutiit, hoc est, ad sapientiæ, veri luminis objectum oculos non aperuit ; noctu verò, id est, in vanitate contemplanda acutissimus fuit. Aliter Alphonsus Rex Aragonum, qui rogatus, quomodo in tantis divitiis pauper effici posset ? respondit : Si sapientia venditaretur. Paris non admisit neque dono oblatam. Longè aliter elegit Salomon, qui, optio- ne à Deo data petendi, quidquid vellet, omnibus votis antehabuit sapi- entiam ; & ecce, quod ipsemet asserit Sap. 7. *Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa.* Opes scilicet, Potentia, Gloria, quæ reges omnium ætatum superavit. Paridi verò cum vecordî suo delectu vene- runt omnia mala pariter. Verè Seneca: Voluptas fragilis est, & brevis: fastidit objecta : quò avidius hausta est, citius in contrarium recidens : cuius subinde necesse est, aut pœniteat, aut pudeat. In qua nihil est aut magnificum, aut quod naturam hominis diis proximi deceat. Res hu- milis, membrorum turpium ac vilium ministerio veniens, exitu fœda. lib. 7. de benef. c. 2. Et quia tot mala ex unico malo, tam cruenta bel- la tam diræ cædes, clades, strages provenerunt, meritò *Discordia* hoc conflasse pomum, atque ad rixam concitandam projecisse fingitur. Hic oculos in pomum protoplastorum, & consequentes inde clades refle- cte.

VII. In Iudicio porrò hoc quanam partes litigantes fuère ? Tres Dæ ambitione inflatæ, de præstantia formæ decertabant. O superbum animal mulier ! Tanquam pro aris & focus pugnandum sit, sic feminæ pro venustatis prærogativa dimicant. Hinc illis formæ.

Est in consilio matrona, admotæque lanis
Emerita quæ cessat acu. Sententia prima
Hujus erit: post hanc ætate atque arte minores
Censēbunt, tanquam famæ discrimen agatur,
Aut animæ: tanta est quærendi cura decoris,
Tot premit ordinibus, tot adhuc compagibus altum
Ædificat caput.

Juven. lib. 2. sat. 6.

Hinc annulis radiant digiti, aures unionibus, frons gemmis, col- lum monilibus, brachia armillis ; genarum purpurissum, ut inter se contraria magis elucescant, nigra distinguunt maculæ, *muscas* vocant ; rectius

(g) *Arrogantia & superbia feminarum.*

rectius *emplastra* dicas, quæ sibi illinit *superbia*; nec curatur tamen.
Merito Plautus in *Pœnulo*:

Negotii sibi qui volet vim parare, navem & mulierem,
Hæc duo sibi comparato. Nam nullæ magis res duæ
Plus negotii habent: eas fortè si exornare occæperis,
Neque unquam hæ duæ res satis ornantur, neque eis ulla satis
Ornandi satietas est.

Equidem mundus muliebris similis est apparatusi nautico: tantæ enim molis, & moliminis est, unam adornare feminam. Verè dixit Terentius in *Heautom*.

Nosti mores mulierum, dum poliuntur, dum comuntur, Annus est: Nunquam satis lavantur, fricantur, terguntur, pinguntur, finguntur, expoliuntur, exornantur. Hinc continua illis statio & excubiæ ad speculum. lib. 3, reg. 10. memoratur classis Salomonis deferens ex Tharsis aurum & argentum, & dentes elephantorum, & simias, & pavos. Quæ quidam applicat, pictis, fucatis, plumarum diversitate variegatis puellis, de quarum una Tertullianus: Multicolor & discolor & versicolor: nunquam ipsa, semper alia, toties mutanda, quoties movenda lib. de Pallio. c. 3. Quod si aliqua sit, quæ simul & *Junonem* divitiis, & *Palladem* scientiâ, & *Venerem* æquare pulchritudine videatur, tum, superi boni! quomodo sese circumspiciet, quale pennarum syrma explicabit, quæ imperia dabit, qua servitute premet subjectos; quibus oculis aspiciet æmulas, quo supercilio spernet inferiores, quibus fastidiis despiciet obsequia, ambitioni non commensa; qua fronte requiret officia superbè sperata: quibus auribus sicut præconia; qua aviditate, & arrogantia hauriet adulatorios plausus: qua nare ringetur, quo stomacho torquebitur, si parci sint Numinis hujus cultores? si desint qui Palladi supplicent, Veneri litent, Junonem adorent? Et hoc genus dæ in pupparum modum adornatæ quoties suos decipiunt Parides, dum cuticula sub dealbatâ, tegunt ulcera pure fluentia: sub amabili vultu, blandis oculis, ridentibus labellis alunt tigrides & pantheras, tum primum erupturas è stabulo, quando domum ductæ sunt hæ

Nymphæ, & infeliciâ vincula, nullo pos-
sunt cuneo dissolvi.

popularis auræ ; Divitiæ vi, furtove rapiuntur : Sola sapientia eripi non potest, quavis fortuna superior. *Gloriam sapientes possidebunt.* Prov. 3. Vice versa stulti infamiam, qualem Paris subiit, qui velut noctua de die cæcutiit, hoc est, ad sapientiæ, veri luminis objectum oculos non aperuit ; noctu verò, id est, in vanitate contemplanda acutissimus fuit. Aliter Alphonsus Rex Aragonum, qui rogatus, quomodo in tantis divitiis pauper effici posset ? respondit : Si sapientia venditaretur. Paris non admisit neque dono oblatam. Longè aliter elegit Salomon, qui, optio- ne à Deo data petendi, quidquid vellet, omnibus votis antehabuit sapi- entiam ; & ecce, quod ipsemet asserit Sap. 7. *Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa.* Opes scilicet, Potentia, Gloria, quæ reges omnium ætatum superavit. Paridi verò cum vecordî suo delectu vene- runt omnia mala pariter. Verè Seneca: Voluptas fragilis est, & brevis: fastidit objecta : quò avidius hausta est, citius in contrarium recidens : cuius subinde necesse est, aut pœniteat, aut pudeat. In qua nihil est aut magnificum, aut quod naturam hominis diis proximi deceat. Res hu- milis, membrorum turpium ac vilium ministerio veniens, exitu fœda. lib. 7. de benef. c. 2. Et quia tot mala ex unico malo, tam cruenta bel- la tam diræ cædes, clades, strages provenerunt, meritò *Discordia* hoc conflasse pomum, atque ad rixam concitandam projecisse fingitur. Hic oculos in pomum protoplastorum, & consequentes inde clades refle- cte.

VII. In Iudicio porrò hoc quanam partes litigantes fuère ? Tres Dæ ambitione inflatæ, de præstantia formæ decertabant. O superbum animal mulier ! Tanquam pro aris & focus pugnandum sit, sic feminæ pro venustatis prærogativa dimicant. Hinc illis formæ.

Est in consilio matrona, admotæque lanis
Emerita quæ cessat acu. Sententia prima
Hujus erit: post hanc ætate atque arte minores
Censēbunt, tanquam famæ discrimen agatur,
Aut animæ: tanta est quærendi cura decoris,
Tot premit ordinibus, tot adhuc compagibus altum
Ædificat caput.

Juven. lib. 2. sat. 6.

Hinc annulis radiant digiti, aures unionibus, frons gemmis, col- lum monilibus, brachia armillis ; genarum purpurissum, ut inter se contraria magis elucescant, nigra distinguunt maculæ, *muscas* vocant ; rectius

(g) *Arrogantia & superbia feminarum.*